

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย : การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางธุรกิจผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย : นางพิมพ์พรรณ เลิศเกษม

ปีการศึกษา : 2568

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐาน และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนการสื่อสารทางภาษาอังกฤษธุรกิจต่อการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยทำการวิจัยกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENP3705 ภาษาอังกฤษธุรกิจ ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองอันได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการสื่อสารทางธุรกิจผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐาน และเครื่องมือที่สองคือแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางธุรกิจผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า p

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการสื่อสารทางธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 9.88 (S.D. = 3.45) และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 33.02 (S.D. = 3.25) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 41.36$, $p < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางธุรกิจผ่านการเรียนการสอนแบบภาระงานเป็นฐานทั้ง 4 ด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมมากที่สุดต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางธุรกิจโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด รองลงมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางธุรกิจ ส่วนความพึงพอใจด้านเนื้อหาเป็นด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจเป็นลำดับ แต่ก็อยู่ในระดับค่าความพึงพอใจมาก

Abstract

Title: Enhancing Business Communication Skills Through Task-Based Instruction in Business English Class for Chiang Rai Rajabhat University's Students

Researcher: Mrs. Pimpan Lerdkasem

Academic Year: 2025

The objectives of this research were 1. to investigate the learning achievement of students who studied through Task-Based Learning, and 2. to examine students' satisfaction with Task-Based Learning in Business English class. The study was conducted with students at Chiang Rai Rajabhat University who enrolled in the course ENP3705 Business English in 1st semester of the 2025 academic year. The sample consisted of 59 students. The research instruments were developed by the researcher which include: 1. A business communication achievement test based on Task-Based Learning, and 2. a questionnaire measuring student's satisfaction with the enhancing of business communication skills through Task-Based Learning. Data was analyzed using mean, standard deviation, t-test, and p-value.

The findings of the study can be summarized as follows:

1. The comparison of students' business communication achievement before and after learning through Task-Based Learning in the Business English class found that post-test scores were significantly higher than pre-test scores. The mean of pre-test score was 9.88 (S.D. = 3.45), while the mean of post-test score was 33.02 (S.D. = 3.25). The comparison showed that students' post-test scores were significantly higher than their pre-test scores at .05 level of statistical significance ($t = 41.36$, $p < .05$), supporting the research hypothesis.

2. The analysis of students' satisfaction with the enhancing of business communication skills through Task-Based Learning across four dimensions indicated that students were highly satisfied overall, with a mean score of 4.64. When each dimension was considered separately, the highest level of satisfaction was found in learning activities, followed by the benefits gained from the enhancing of business communication skills. Although content received the lowest satisfaction rating among the four dimensions, it was still rated at a high level of satisfaction.